

Tanácskoztak a KISZ-küldöttek

Alapos beszámoló — hosszan tartó vita

Az Apáthy Kollégium ünnepélyesen elrendezett tanulója és a hatalmas ablakokon betóduló tavaszi napsugár fogadta április 8-án kora délután a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-szervezetének küldöttterkeztelén megjelenteket. Dr. Bárány Ferenc adjunktusnak, a küldöttterkeztelt elnökének megnyitó szavai után az előadásokban helyet foglalt többek között dr. Tóth Károly rektor, dr. Cserháti István az orvosegyetemi pártbizottság titkára, Tóth Pál a KISZ KB munkatársa, Mari Kálmán a KISZ Csongrád megyei és dr. Mészáros Rezső a KISZ Szeged Városi Bizottságának titkára.

A küldöttterkeztelt vendégei között voltak az egyetem dékánjai valamint a két kar számos oktatója, dolgozója.

Elsőként Tóth Pál, a KISZ Központi Bizottsága nevében köszöntötte a küldöttterkezteltet, majd 10 — kiemelkedő KISZ munkát végző — hallgatónak átnyújtotta az aranykoszorús KISZ-jelvényt, illetve a KISZ KB dicséret oklevelét.

Ezt követően a KISZ Egyetemi Tanácsba delegált képviselői számoltak be munkájukról. Ismertették az Egyetemi Tanács azon üléseinek napirendjét, amelyeken ők is véleményüket nyilvánították. Így például tanulmányi kérdésekben, az új vizsgaszabályzat megtárgyalásában, a párt ifjúságpolitikai határozatainak megvalósításában. Tevékenységüket összegezve megállapították, hogy főleg tapasztalatlanságuk miatt még nem tudták kihasználni az Egyetemi Tanácsban való részvétel lehetőségeit. Feladatuknak jelölték meg a KISZ súlyának növelését ezen a területen is.

Ezután az értekezlet legfontosabb napirendi pontja a KISZ-bizottság beszámolójának megvitatása következett. A küldöttterkeztelt gondos előkészítést és a KISZ bizottság figyelmességét bizonyítja, hogy már jó néhány nappal az értekezlet előtt megkapták a meghívottak és küldöttek a mindenre kiterjedő, több mint 50 oldalas beszámolót. Ebben a KISZ-bizottság többek között foglalkozott olyan jelentős kérdésekkel, mint a KISZ-szervezet tevékenységét meghatározó ifjúságpolitikai irányelvekből adódó feladatok megvalósítása és értékelése, a mozgalmi fegyelem, a demokratizmus érvényesülése a KISZ-szervezetben belül és természetesen azoknak a lényeges adatoknak és tényeknek ismertetésével is, amelyek tükrözik az elmúlt választások óta eltelt időszak munkáját. A hozzászólók a beszámoló összeállításának felelősségteljes munkáját és a beszámoló izléses formátumát egyaránt pozitívan értékelték.

A több mint négyórás vita — amelyben részt vettek a KISZ-tagság küldöttein kívül az egyetem állami- és párt vezetői is — arról adott bizonyosságot, hogy a hozzászólók akár az oktatás korszerűsítéséről, akár a KISZ elhelyezkedésével kapcsolatos szerepéről, az egyetemhez tartozás érzésének erősítéséről, — pontrendszerrel, vagy akár a patronusi munkáról beszéltek is, a KISZ jobb és tartalmasabb tevékenységének elősegítése szándékával tették.

A küldöttterkeztelt az egyetemi KISZ-bizottság tagjainak megválasztásával zárult. Az új egyetemi KISZ-bizottság titkárává dr. Vetrő Gábert választotta. Dr. Flóri Lajosné és Turi Sándor V. oh. titkárhelyettesek lettek. A Végrehajtó Bizottság többi tagja: Gáspár László III. oh., Moyses Erzsébet I. gyh., dr. Varga Gyula tanársegéd, Horváth Katalin IV. oh., Janka Zoltán III. oh., Görög Mária III. oh., és Hodossy Miklós III. oh. A KISZ-bizottság titkára ismét dr. Mezey Géza lett.

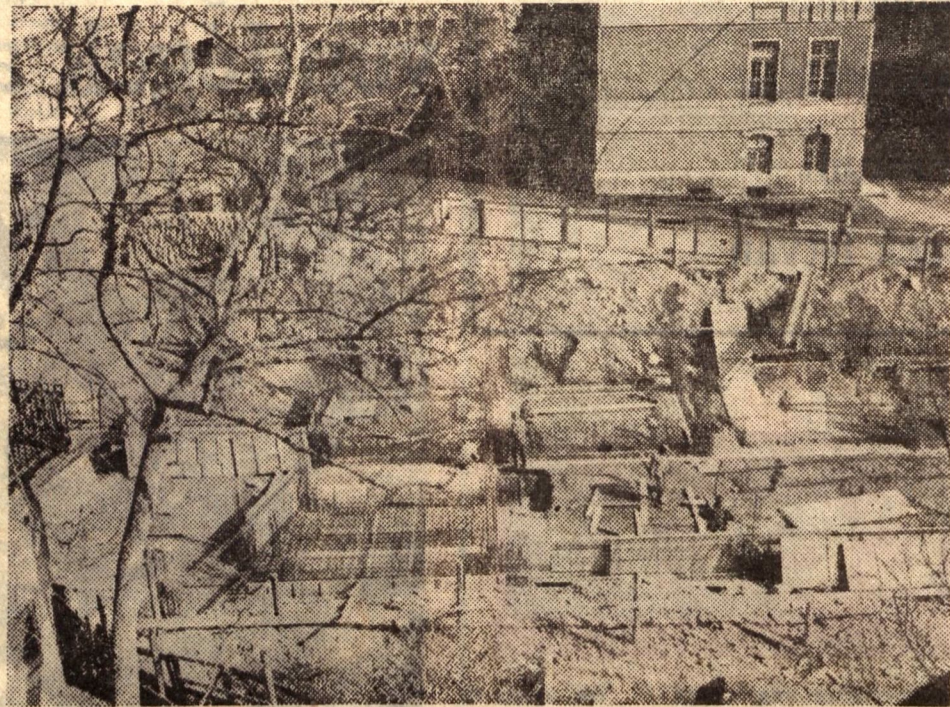
A bírálat és önbírálat jegyében

Nyílt és őszinte. Ezt a két jelzőt választhatnánk, ha egy mondatban kellene summáznunk a Szegedi Tanárképző Főiskola KISZ-szervezetének küldöttterkezteltét. A főiskola 1026 KISZ tagjának mintegy 80 képviselője, számos oktatója és dolgozója gyűlt össze április 15-én délután, hogy mérlegre tegye az elmúlt két év mozgalmi munkáját.

A küldöttterkeztelt elnöke, dr. Fehér István adjunktus, a főiskola párttitkára, a Marxizmus-Leninizmus Tanszék vezetője bevezetőben — amelyben üdvözölte a megjelenteket is, köztük Mari Kálmánt a KISZ Csongrád megyei Bizottságának titkárát — hangsúlyozta az esemény jelentőségét. Kérte a résztvevőket, hogy az ifjúság szempontjából vizsgálva a beszámolót és az elmúlt két év tevékenységét, véleményükkel segítsék az elkövetkezendő időszak munkáját.

Ezt követően Stéhlík János, tanársegéd, a főiskola KISZ-bizottságának titkára tartotta meg beszámolóját. Mindenekelőtt leszögezte, hogy nem kronológikus sorrendben kívánja felsorolni a különböző részterületeken végzett KISZ munkát, inkább kritikus

Épül az új Orvos Biológiai Intézet

A klinikai tömbben, a Somogyi Béla utca sarkán a Délmagyarországi Építőipari Vállalat alapozza a 11,5 millió forintos költségre tervezett új intézetet, amelynek átadási határideje 1971. november 15. (Leonhardt Mária felvétele)

hangú összegezést szeretne adni erről. Beszélt azokról a tényezőkről, amelyek alapvetően meghatározták a KISZ-szervezet munkatervének összeállítását, tevékenységének profilját. Ezek közül különösen a párt ifjúságpolitikai határozatát hangsúlyozta.

A valóban tartalmas és lényeges dolgokat fejtegető beszámoló néhány megállapításra:

— A demokratizmus —, amelynek igénye az ifjúság körében is egyre erősebben jelentkezik — nemcsak az elvek sorában kapott helyet, de megvalósítását is sikerült különböző területeken elérni.

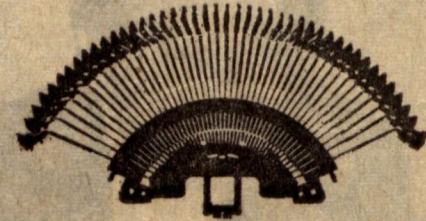
A tanárképzés fontos része az alkotó, a fejlődő tanártípus kialakítása. Ezt bizonyítja a tudományos diákkörökben és alkotókörökben minden olyan hallgató, akinek magasabb szintű önképzésre, tudományos munkára van igénye.

A kultúrunka az a terület, ahol a főiskola sajátos karaktere legjobban érvényesül. Rendezvények, kulturális megmozdulások egész sora bizonyítja ezt.

Kritikusan foglalkozott a beszámoló a KISZ-szervezet legnagyobb gondjával, a tömegmegmozdulások megszervezésének nehézségeivel és a sikerei mellett kudarcával is.

A hozzászólások mindegyike arra törekedett, hogy folytassa a KISZ munka értékeléséről szólva azt a kritikus és önkritikus hangot, amit a beszámoló elkezdett. Ennek jegyében zajlott le a méltán hasznosnak ítélt vita. Ha a KISZ-munka jobbátételére, a szervezési nehézségek megkönnyítésére nem is javasoltak konkrét elképzeléseket, a nyílt és őszinte hangú hozzászólások utaltak arra, hogy az elkövetkezendő időszakban mindezek gyakorlati megvalósításához is hozzákezd a főiskola KISZ-tagsága.

A küldöttterkeztelt második részében történő választások eredményeként megalakult az új 29 tagú KISZ Bizottság. A Végrehajtó Bizottság titkára Stéhlík János tanársegéd. Tagja: Veranka Erzsébet, Pecznik Ibolya, Lengyel András, Mácsai Ilona, Pinter Ilona, Varga László, Kiss Edit, Szilágyi Lajos, Deák Gábor, Páger Margit.

Az egyetem szociológiai problémáiról

Érdekes cikket jelentetett meg a Felsőoktatási Szemle februári számában dr. Papp Ignác, a József Attila Tudományegyetem docense. Gondolatait J. Szepepanski A Felsőoktatás szociológiai című művéhez kapcsolódva fejtette ki az egyetemi hallgatókkal és oktatókkal összefüggő szociológiai kérdésekről. Úgy gondoljuk, megállapításai a szűkebb szakmai olvasótáboron kívül a szélesebb egyetemi közvéleményt is érdekelhetik.

Dolgozata első részében az egyetemi hallgatók helyzetét vizsgálva a követ-

kezőket mondja: „Az első évek számos új státuszát és szereppozícióját vesznek fel (hallgatók, kollégák lesznek). Továbbá különböző formális és nem formális csoportok tagjaivá, s ezzel sajátos hagyományok, minták és különböző reagálási módok „birtokosai” válnak (szubkultúra)... A nevelés szempontjából alapvető annak megismerése is, hogy milyen hatást gyakorolnak a hallgatókra egyrészt az oktatók és az adminisztratív dolgozók, másrészt az a sajátos környezet, amibe bekerülnek... Hivatkozik az 1969-ben gyűjtött adatokra, amelyek szerint 700 megkérdezett egyetemi hallgató közül a különböző vitás kérdésekről az oktatás keretében csak 9,4% szerez tudomást, ugyanakkor a rádió vagy tv adásaiból 67,4%. Szükséges — fejti ki a továbbiakban — „hogy az oktatók döntő mértékben befolyásolják a hallgatókat, és kevés helyet hagyjanak más csoportok befolyásának...” Foglalkozik a beilleszkedés nehézségeivel, és összehasonlítja az elsőévesek helyzetét a másodikévesekével, akik már tudják, hogy 4 fő területen kell képezniük magukat: a szaktudás megszerzése, az általános műveltség, a tudományos módszerek elsajátítása és meghatározott társadalmi-politikai magatartások kialakítása terén. Jelenleg ezek közül a szaktudás megszerzése és a társadalmi-politikai magatartás kialakítása kap súlyt.

A hallgatók eszményi típusát elemezve az említett felmérésből azt a következtetést vonja le, hogy „az oktatói hatást a hallgatók eszméi-politikai arculatára elég alacsony szintű”. Jelentősebb a kollégiumok, könyvtárak, ifjúsági szervezetek és pártszervezetek hatása.

A dolgozat második része az oktatók típusaival, helyzetével foglalkozik. Az alábbi oktatói típusokat különbözteti meg: a tudományos munkára való beállítottsággal rendelkező, a szervező-függő adminisztratív munka felé forduló és az oktató-nevelő munkára való beállítottsággal rendelkező oktatók. Megállapítja azt is, hogy az oktató-nevelő munkára orientálódás nyújt legkevésbé alkalmat a gyors előmenetelre, ugyanakkor szervező és adminisztratív tevékenységgel karriert lehet csinálni. Az oktatóknak a szakmában elfoglalt státuszát a tudományos munka, az egyetemen, illetve más tudományos intézményben betöltött funkciója, műveinek idegen nyelven való megjelenése s befolyása az egyetem vezető szerveiben szabja meg. A különböző státuszpozíciókban sok olyan tényező kap helyet, amely kudarcményeket okozhat. Konfliktust idézhet elő a tudományos munka, az oktatás, a szervezés, illetve adminisztráció tevékenysége közötti összhang megbomlása. Hasonlóan feszültséget teremt az oktatói karrier bizonytalansága, amely rendkívül sokféle körülménytől függ. Nehéz lenne megjósolni, hogy egy tanársegéd például eléri-e a professzori fokozatot. A karrier ugyanis nemcsak az egyéni erőfeszítésektől, hanem tőle független tényezőktől is függ, azért ezen a területen a kockázat sokkal nagyobb, mint más foglalkozási ágakban.

Nem hagyja figyelmen kívül a dolgozat a környezetben rejlő konfliktus-lehetőségeket sem, amelyek abból adódhatnak, hogy „az egyik oktatóknak el kell bírniuk a másik oktató munkáját, az oktatóknak állandóan érdeklődniük kell a kollégák közötti viszony alakulása iránt, az oktatók egyénileg is állandóan keresik a befolyásos oktatók és a hallgatóság támogatását”.

Összefoglalásában kifejti, hogy mint az idézett könyv is bizonyítja, az egyetemen is lehet és szükséges szociológiai nézőpontból vizsgálni.

Az első bizonyíték

Nemreg egy olyan vitával egybekötött előadás zajlott le a Móra Ferenc Kollégiumban, mely méltán érdemel említést az első bizonyítékok között. Bizonyíték arra, hogy nem feltétlenül kell neves előadókat meghívni ahhoz, hogy izgalmas, színes és mindenképp tartalmas beszélgetésre kerüljön sor.

A most meginduló előadássorozatot az I/B. alapszervezet hirdette meg. Bevezetőként Szigeti Lajos, elsőéves magyar-orsz. szakos hallgató „József Attila-kép” című dolgozatát hallgattuk, majd közel hat órás vitára, s a felmerülő kérdések megválaszolására került sor. Elmondhatjuk, valóban szerencsés dolog, hogy az alapszervezet szakoknak megfelelően különítették el az utóbbi időben, mivel az érdeklődés ilyen módon történő leszűkítése lehetővé teszi a szaktárgyak témaköreinek minél szélesebb körű kiaknázását.

Egy kicsit tartottam attól, hogy vitáindító előadásomat üres teremben kell majd megtartani, mivel első találkozásunk egybeesett a KEX együttes koncertjével. A legkellemesebb érzés mégis az volt, hogy az elsőéveseken kívül néhány felsőbbéves hallgató is aktívan részt vett a vitában — mondta Szigeti Lajos beszélgetésünk kezdetén.

Való igaz, hogy ezen a délutánon nemcsak József Attiláról, hanem a mai magyar líráról is szó esett, ami azt bizonyítja, hogy már az elsőéveseknek is van meghatározott irodalmi ízlésük. De ennél talán még az is fontosabb, hogy a hallgatók nagyobb előkészület nélkül is tudnak véleményt nyilvánítani, tehát vannak önálló gondolataik. „Mi bölcsészek elsősorban egymás iránt érdeklődünk, ezért is próbáltuk meg a vitával egybekötött előadásnak ezt a formáját. És elmondhatjuk, hogy sikerrel.” — jegyzi meg Papp István, aki ugyanezeket elmondta a KISZ küldöttterkeztelen akkor is, amikor a kultúrmasorok nekély látogatottságáról volt szó.

CSONTOS MÁRTA

Nagygyűlés az aulában

Dr. Petri Gábor választói között

Néhány hete zajlott le az a lelkes jelölőgyűlés, ahol dr. Petri Gábor egyetemi tanárt, az I. számú Sebészeti Klinika igazgató professzorát, az Elnöki Tanács tagját megválasztották a 2. számú választókörület képviselőjének. Akkor Petri professzornak csak rövid ideje maradt szólni, április 16-án délután az aulában hosszabban beszélhetett, hiszen — ő volt a választási nagygyűlés szónoka.

Dr. Kedvessy György egyetemi tanár, a Gyógyszerésztudományi Kar dékánja, a Hazafias Népfrent városi bizottságának elnöke üdvözölte a választási gyűlés elnökségének tagjait, — akik között ott volt dr. Márta Ferenc egyetemi tanár, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a József Attila Tudományegyetem rektora, Rózsa István az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának titkára és dr. Ozvald Imre, a városi pártbizottság titkára —, valamint a gyűlés résztvevőit, a három szegedi felsőoktatási intézmény és a városi tanács kórházának képviselőit.

Dr. Petri Gábor bevezetőjében köszönetet mondott a választói körzet lakóinak és a körzetben működő intézmények dolgozóinak, hogy ismét képviselőnek jelölték. Majd többek között beszélt politikai rendszerünk olyan elvi alapkérdéseiről, amelyek valamennyiünkben felvetődnek a választások előtt.

„Az a nemzedék, amelybe én is tartozom — mondotta az előadó —, saját keserves történelmi tapasztalatából megtanulta, vagy legalábbis megtanulhatta volna, hogy jobb aktívan résztvenni a dolgok alakulásában, semmint egyszerűen a más főtjét enni; hogy a vesztélytől nem elfordulni kell, hanem szembenézni vele, hogy a bajokkal akkor kell foglalkozni, amikor jelentkeznek, nem akkor, amikor már elhatalmasodtak; hogy a hallgatás ott, ahol beszélni kellene nem szerénység, hanem felelőtlenesség, sőt véték”.

Hangsúlyozta, hogy a közérdekű, társadalmi és országos feladatok megoldására, a nép egészségének jólétét szolgáló tervszerű munkára csak tömegek egyetértése, összefogott erőfeszítése alkalmas.

Sok egyéb kérdéssel foglalkozva még dr. Petri Gábor így fejezte be beszédét:

— Amikor a jövő vasárnap szavazatunkat adjuk a Hazafias Népfrent politikáját valló jelöltekre, akkor tán nem is elsősorban személyekre szavazunk, hanem az egész, minden polgár- és embertársunk nyugodtabb, jobb életére. Vasárnap majd szavazunk, hétfőn meg nekigyürkőzünk, hogy magunk valósítsuk meg azt, amire a szavazatunkat adjuk.